Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS
[*GIOVANNI PITRUZZELLA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 21. janvārī[1]

Apvienotās lietas C-53/19 P un C-65/19 P

Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL
pret
Eiropas Komisiju (C-53/19 P)
un
Spānijas Karaliste
pret
Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL,

Eiropas Komisiju (C-65/19 P)

Apelācija – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, atbilstoši kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes uzņēmumos, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Valsts atbalsta jēdziens – Selektivitāte

1. Šo apvienoto lietu priekšmets ir apelācijas sūdzības, kuras iesniegušas attiecīgi *Banco Santander, SA* un *Santusa, SL* (turpmāk tekstā – "*Banco Santander* un *Santusa*") (lieta C-53/19 P) un Spānijas Karaliste (lieta C-65/19 P) par 2018. gada 15. novembra spriedumu *Banco Santander* un *Santusa*/Komisija[2] (turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja ar LESD 263. pantu pamatoto *Banco Santander* un *Santusa* prasību atcelt Komisijas Lēmuma 2011/282/ES (2011. gada 12. janvāris) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs, ko īstenojusi Spānija (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums")[3], 1. panta 1. punktu un – pakārtoti – atcelt šī lēmuma 4. pantu.

[1] Oriģinālvaloda – itāļu.

[2] T-399/11 RENV, EU:T:2018:787.

[3] Lēmums Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OV 2011, L 135, 1. lpp.). Šajā lēmumā ir izdarīti divi labojumi – 2011. gada 3. martā un 2011. gada 26. novembrī.

2. Šīs apelācijas sūdzības ietilpst virknē astoņu paralēlu lietu, kuru priekšmets ir to spriedumu atcelšana, ar ko Vispārējā tiesa noraidīja prasības, kuras dažas Spānijas sabiedrības bija iesniegušas pret apstrīdēto lēmumu vai pret Komisijas Lēmumu 2011/5/EK par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs, ko īstenojusi Spānija (turpmāk tekstā – "2009. gada 28. oktobra lēmums")[4].

I. Faktiskie apstākļi, strīdīgais pasākums un apstrīdētais lēmums

3. 2007. gada 10. oktobrī pēc vairākiem rakstiskiem jautājumiem, kurus 2005. un 2006. gadā iesniedza Eiropas Parlamenta locekļi, kā arī pēc 2007. gadā saņemtās privātā uzņēmēja sūdzības Eiropas Komisija nolēma sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu[5] (turpmāk tekstā – "sākšanas lēmums") saistībā ar tiesisko regulējumu, kurš ir paredzēts 12. panta 5. punktā, kas tika ieviests *Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Spānijas Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli) ar 2001. gada 27. decembra *Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social* (Likums 24/2001 par fiskāliem, administratīviem un sociāliem pasākumiem)[6] un pārņemts ar 2004. gada 5. marta *Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Karaļa Leģislatīvais dekrēts 4/2004 par pārskatītā Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli teksta apstiprināšanu, turpmāk tekstā – "*TRLIS*") (turpmāk tekstā – "strīdīgais pasākums"). Ar strīdīgo pasākumu ir paredzēts, ka tad, ja Spānijā ar nodokļiem apliekams uzņēmums iegādājas kapitāldaļas "ārvalstīs reģistrētā sabiedrībā" vismaz 5 % apjomā un attiecīgās kapitāldaļas netiek atsavinātas vismaz vienu gadu, finanšu[7] nemateriālo vērtību[8], kas rodas no šīs iegādes, var atskaitīt no maksājamā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes norakstīšanas veidā. Strīdīgajā pasākumā ir precizēts – lai sabiedrību varētu kvalificēt kā "ārvalstīs reģistrētu sabiedrību", tai ir jābūt apliekamai ar Spānijā piemērojamajam nodoklim identisku nodokli un tās ienākumiem ir jābūt gūtiem galvenokārt no ārzemēs veiktās uzņēmējdarbības.

4. Ar 2009. gada 28. oktobra lēmumu Komisija izbeidza formālas izmeklēšanas procedūru par kapitāldaļu iegādi, kas veikta Eiropas Savienībā. Minētajā lēmumā Komisija to atbalsta shēmu, ko Spānija ir īstenojusi saskaņā ar strīdīgo pasākumu, atzina par nesaderīgu ar iekšējo tirgu attiecībā uz atbalstu, ko sniedz saņēmējiem sakarā ar līdzdalības iegādi Kopienas iekšējā tirgū.

5. Komisija tomēr neapturēja formālās izmeklēšanas procedūru attiecībā uz ārpus Savienības veiktu kapitāldaļu iegādi, gaidot jaunu informāciju, kuru bija apņēmušās sniegt Spānijas valsts iestādes. Šī procedūras daļa tika izbeigta ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu. Minētā lēmuma 1. panta 1. punktā atbalsta shēma, ko Spānija ir īstenojusi saskaņā ar strīdīgo pasākumu, ir atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu "attiecībā uz atbalstu, ko sniedz saņēmējiem saistībā ar līdzdalības

[4] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OV 2011, L 7, 48. lpp.). Pārējās lietas, kurās sniedzu šodienas secinājumus, ir apvienotās lietas C-51/19 P *World Duty Free Group*/Komisija un C-64/19 P Spānija/Komisija un lietas C-50/19 P *Sigma Alimentos Exterior*/Komisija, C-52/19 P *Banco Santander*/Komisija, C-54/19 P *Axa Mediterranean*/Komisija un C-55/19 P *Prosegur Compañía de Seguridad*/Komisija.

[5] OV 2007, C 311, 21. lpp.

[6] 2004. gada 11. marta *BOE* Nr. 61, 10951. lpp.

[7] Apstrīdētā lēmuma 29. apsvērumā ir konstatēts, ka Spānijas nodokļu sistēmā "finanšu nemateriālā vērtība" atbilst nemateriālajai vērtībai, kas būtu iegrāmatota gadījumā, ja kapitāla daļu pircēja uzņēmējsabiedrība un mērķa uzņēmējsabiedrība būtu apvienojušās.

[8] Apstrīdētā lēmuma 27. apsvērumā nemateriālā vērtība ir definēta kā "komercnosaukuma reputācijas vērtība, labas attiecības ar klientiem, darbinieku prasmes un citi līdzīgi faktori, kas ļauj cerēt uz nākotnes peļņu, kas būs lielāka nekā šķietamais tās apmērs", kas atbilst "cenai, kuru samaksā par uzņēmējsabiedrības iegādi virs šīs uzņēmējsabiedrības aktīvu tirgus vērtības", kurai saskaņā ar Spānijas grāmatvedības principiem ir jābūt iegrāmatotai kā atsevišķam nemateriālam aktīvam, tiklīdz mērķa uzņēmējsabiedrība tiek pārņemta pircēja uzņēmējsabiedrības kontrolē.

iegādi ārpus ES"[9]. Šī panta 4. punktā ir paredzēts, ka "[..] nodokļu samazinājumus, ko saskaņā ar *TRLIS* 12. panta 5. punktu saņēmēji izmantoja saistībā ar tādu iegādi ārpus ES, kura veikta līdz datumam, kad šis lēmums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un kas saistīti ar vairākuma līdzdalību, kura tieši vai netieši pieder ārvalstu uzņēmējsabiedrībās, kuras reģistrētas Ķīnā, Indijā vai citās valstīs, attiecībā uz kurām ir pierādāma skaidru juridisku šķēršļu esamība pārrobežu apvienošanai, var turpināt piemērot atbalsta shēmā paredzētā visā amortizācijas perioda laikā". Apstrīdētā lēmuma 4. panta 1. punktā ir uzlikts atgūt "nesaderīgu atbalstu, kas atbilst nodokļa samazinājumam saskaņā ar 1. panta 1. punktā minēto shēmu, no tiem saņēmējiem, kuru tiesības ārvalstu uzņēmējsabiedrībās, kas iegūtas ārpus ES veiktu iegāžu kontekstā, neatbilst 1. panta 2.–5. punktā paredzētajiem noteikumiem".

II. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

6. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 29. jūlijā, *Banco Santander* un *Santusa* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. Ar 2014. gada 7. novembra spriedumu *Banco Santander* un *Santusa*/Komisija[10] (turpmāk tekstā – "spriedums *Banco Santander* un *Santusa*/Komisija") Vispārējā tiesa apmierināja prasības pieteikumu ar pamatojumu, ka Komisija ir kļūdaini piemērojusi LESD 107. panta 1. punktā paredzēto selektivitātes prasību. Vispārējā tiesa atcēla arī 2009. gada 28. oktobra lēmumu ar 2014. gada 7. novembra spriedumu *Autogrill España*/Komisija[11] (turpmāk tekstā – "spriedums *Autogrill España*/Komisija").

7. Ar apelācijas sūdzību, kas Tiesas kancelejā iesniegta 2015. gada 19. janvārī, Komisija pārsūdzēja spriedumu *Banco Santander* un *Santusa*/Komisija. Šī apelācijas sūdzība, kas ir reģistrēta ar numuru C-21/15 P, tika apvienota ar apelācijas sūdzību, kura ir reģistrēta ar numuru C-20/15 P un kuru Komisija iesniedza par spriedumu *Autogrill España*/Komisija. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 19. maija lēmumiem Vācijas Federatīvajai Republikai, Īrijai un Spānijas Karalistei tika ļauts iestāties apvienotajās lietās *WDFG* un *Banco Santander* un *Santusa* prasījumu atbalstam. Ar 2016. gada 21. decembra spriedumu Komisija/*World Duty Free Group* u.c.[12] (turpmāk tekstā – "spriedums *WDFG*") Tiesa atcēla spriedumu *Banco Santander* un *Santusa*/Komisija, nosūtīja lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu. Tiesa atcēla arī spriedumu *Autogrill España*/Komisija.

8. 2018. gada 15. novembrī Vispārējā tiesa taisīja pārsūdzēto spriedumu, ar kuru noraidīja *Banco Santander* un *Santusa* prasības pieteikumu, piesprieda pēdējām minētajām segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus un nolēma, ka Vācijas Federatīvā Republika, Īrija un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas[13].

[9] Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktā no nesaderības atzīšanas un atgūšanas pienākuma tika izslēgti tie nodokļu atvieglojumi, kurus atbalsta saņēmēji ieguva, saskaņā ar strīdīgo pasākumu ārpus ES iegādājoties tādu līdzdalību, "kura ir saistīta ar ārvalstu uzņēmējsabiedrībās tieši vai netieši piederošām tiesībām, kuras bija atbilstošas atbalsta shēmas attiecīgajiem noteikumiem līdz 2007. gada 21. decembrim, papildus noteikumam, ka tām pieder līdzdalība nepārtraukti vismaz vienu gadu". Faktiski Komisija atzina, ka līdz šim datumam (kas atbilst lēmuma par formālās izmeklēšanas procedūras sākšanu publikācijai OV) strīdīgā pasākuma adresātiem bija tiesiskā paļāvība uz šī pasākuma likumību (skat. apstrīdētā lēmuma 186.–199. apsvērumu).

[10] T-399/11, EU:T:2014:938.

[11] T-219/10, EU:T:2014:939.

[12] C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981.

[13] Tā kā Vācijas Federatīvajai Republikai, Īrijai un Spānijas Karalistei tika atļauts iestāties apelācijas tiesvedībā Tiesā, kaut arī sākotnēji tās nebija iestājušās tiesvedībā Vispārējā tiesā, tās tiek uzskatītas par personām, kas iestājušās tiesvedībā, kuru pārņēma Vispārējā tiesa pēc tam, kad Tiesa atcēla spriedumus un nosūtīja lietas atkārtotai izskatīšanai.

III. Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

9. Ar apelācijas sūdzībām, kas Tiesas kancelejā iesniegtas attiecīgi 2019. gada 25. un 29. janvārī, *Banco Santander* un *Santusa* un Spānijas Karaliste iesniedza aplūkojamās apelācijas sūdzības.

10. Lietā C-53/19 P *Banco Santander* un *Santusa* prasa atcelt pārsūdzēto spriedumu, atcelt apstrīdēto lēmumu pēc to prasības pieteikuma apmierināšanas Vispārējā tiesā un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Spānijas Karaliste prasa apmierināt *Banco Santander* un *Santusa* apelācijas sūdzību, atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Lietā C-65/19 P Spānijas Karaliste prasa atcelt pārsūdzēto spriedumu, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā ir atzīts, ka strīdīgais pasākums ir valsts atbalsts, un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Vācijas Federatīvās Republikas prasījumi abās lietās ir apmierināt apelācijas sūdzības. Komisijas prasījumi abās lietās ir noraidīt apelācijas sūdzības un piespriest apelācijas sūdzību iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Analīze

A. Ievada apsvērumi

11. Judikatūras nodokļu pasākumu selektivitātes jomā pašreizējā stāvokļa analīzei un konkrēti Tiesas izstrādātās triju posmu selektivitātes analīzes metodes atspoguļojumam atsaucos uz savu šodien sniegto secinājumu apvienotajās lietās C-51/19 P *World Duty Free Group*/Komisija un C-64/19 P Spānija/Komisija 11.–21. punktā izklāstītajiem apsvērumiem un minētajiem kritērijiem. *Banco Santander* un *Santusa* un Spānijas Karalistes izvirzītie iebildumi tiks izskatīti, ņemot vērā minētos apsvērumus un kritērijus. Savukārt attiecībā uz sprieduma *WDFG* ietekmi šo apelācijas sūdzību izskatīšanā atsaucos uz minēto secinājumu 23.–27. punktu.

B. Par apelācijas sūdzībām

12. Gan *Banco Santander* un *Santusa*, gan Spānijas Karaliste attiecīgo apelācijas sūdzību pamatojumam izvirza vienu pamatu par kļūdu LESD 107. panta 1. punkta interpretācijā attiecībā uz selektivitātes kritēriju. Abi pamati ir sadalīti vairākās daļās: četras prioritāras un divas pakārtotas daļas vienīgajā pamatā, kuru izvirza *Banco Santander* un *Santusa*, un četras daļas vienīgajā pamatā, kuru izvirza Spānijas Karaliste.

13. Iebildumi, kas ir izvirzīti *Banco Santander* un *Santusa* pamata četrās prioritārajās daļās un četrās daļās, kurās ir sadalīts Spānijas Karalistes vienīgais apelācijas sūdzības pamats, lielā mērā sakrīt vai pārklājas. Tāpēc šos iebildumus var sagrupēt un izskatīt kopā. Pēc tam izskatīšu *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata daļas, kuras ir izvirzītas pakārtoti.

1. Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu un par Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmo un otro daļu: kļūda atsauces sistēmas noteikšanā

14. Iebildumi, kurus *Banco Santander* un *Santusa* izvirza vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmajā daļā un Spānijas Karaliste – vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmajā un otrajā daļā, attiecas uz selektivitātes analīzes pirmo posmu, kura mērķis ir noteikt atsauces sistēmu. Attiecībā

uz "atsauces sistēmas" jēdzienu un tās noteikšanā piemērojamiem kritērijiem atsaucos uz savu šodien sniegto secinājumu apvienotajās lietās C-51/19 P *World Duty Free Group*/Komisija un C-64/19 P Spānija/Komisija 37.–51. punktā izklāstītajiem apsvērumiem.

a) Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas pirmo iebildumu un par Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu

15. Tā kā iebildumi, kurus *Banco Santander* un *Santusa* izvirza vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas pirmajā iebildumā un Spānijas Karaliste – vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmajā daļā, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti attiecīgi lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas pirmajā iebildumā un lietā C-64/19 P Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu minētajās apvienotajās lietās 52.–59. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas pirmo iebildumu un Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu.

b) Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas otro iebildumu un par Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata otro daļu

16. Tā kā iebildumi, kurus *Banco Santander* un *Santusa* izvirza vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas otrajā iebildumā un Spānijas Karaliste – vienīgā apelācijas sūdzības pamata otrajā daļā, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti attiecīgi lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas otrajā iebildumā un lietā C-64/19 P Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata otrajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu minētajās apvienotajās lietās 62.–82. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas otro iebildumu un Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata otro daļu.

c) Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas trešo iebildumu

17. Tā kā šajā iebildumā izvirzītie iebildumi, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas trešajā iebildumā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu apvienotajās lietās C-51/19 P un C-64/19 P 85.–87. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas trešo iebildumu.

2. Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata otro daļu un par Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata trešo daļu: kļūda, nosakot mērķi, saistībā ar kuru ir jāveic salīdzināmības pārbaude

18. Iebildumi, kurus *Banco Santander* un *Santusa* un Spānijas Karaliste izvirza attiecīgo vienīgo apelācijas sūdzības pamatu otrajā un trešajā daļā, attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 144.–165. punktu, un to mērķis ir apstrīdēt šā sprieduma motīvus, pēc kuriem Vispārējā tiesa

identificēja atsauces sistēmas mērķi un, ņemot vērā minēto mērķi, salīdzināja to uzņēmumu situāciju, kuri izmantoja ar strīdīgo pasākumu ieviesto priekšrocību, ar to uzņēmumu situāciju, kuri ir izslēgti no minētā pasākuma.

19. Tā kā iebildumi, kurus *Banco Santander* un *Santusa*, no vienas puses, un Spānijas Karaliste, no otras puses, izvirza aplūkojamajās apelācijas sūdzību daļās, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti attiecīgi lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata otrajā daļā un lietā C-64/19 P Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata trešajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu minētajās apvienotajās lietās 91.–106. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata otro daļu un Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata trešo daļu.

3. Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata trešo daļu un par Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata ceturto daļu: tiesību kļūda pierādīšanas pienākuma sadalē

20. Tā kā iebildumi, kurus *Banco Santander* un *Santusa*, no vienas puses, un Spānijas Karaliste, no otras puses, izvirza aplūkojamajās apelācijas sūdzību daļās, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti attiecīgi lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata trešajā daļā un lietā C-64/19 P Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata ceturtajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz savu šodien sniegto secinājumu minētajās apvienotajās lietās 109. un 110. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata trešo daļu un Spānijas Karalistes vienīgā apelācijas sūdzības pamata ceturto daļu.

4. Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata ceturto daļu: samērīgums

21. Tā kā iebildumi, kas ir izvirzīti šajā *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata daļā, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata ceturtajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu apvienotajās lietās C-51/19 P un C-64/19 P 112. un 113. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata ceturto daļu.

5. Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata piekto daļu: cēloņsakarība

22. Tā kā iebildumi, kas ir izvirzīti šajā *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata daļā, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata piektajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu apvienotajās lietās

C-51/19 P un C-64/19 P 114.–117. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata piekto daļu.

6. Par "Banco Santander" un "Santusa" vienīgā apelācijas sūdzības pamata sesto daļu: pasākuma dalāmība

23. Tā kā iebildumi, kas ir izvirzīti šajā *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata daļā, kā arī šo iebildumu pamatojumam izvirzītie argumenti ir identiski tiem, kas ir izvirzīti lietā C-51/19 P *World Duty Free Group* vienīgā apelācijas sūdzības pamata sestajā daļā, to analīzei vienīgi atsaucos *mutatis mutandis* uz šodien sniegto secinājumu minētajās apvienotajās lietās 119.–122. punktu. Ar to pašu pamatojumu, kas ir norādīts minētajos punktos, iesaku Tiesai noraidīt arī *Banco Santander* un *Santusa* vienīgā apelācijas sūdzības pamata sesto daļu.

7. Secinājumi par "Banco Santander" un "Santusa" un Spānijas Karalistes apelācijas sūdzībām

24. Pamatojoties uz visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, iesaku Tiesai pilnībā noraidīt *Banco Santander* un *Santusa* un Spānijas Karalistes apelācijas sūdzības.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

25. Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Saskaņā ar šī reglamenta 138. panta 1. punktu, kas atbilstoši šī paša reglamenta 184. panta 1. punktam *mutatis mutandis* ir piemērojams tiesvedībai Tiesā saistībā ar apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas nolēmumu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā ierosinu Tiesai *Banco Santander* un *Santusa* un Spānijas Karalistes apelācijas sūdzības noraidīt, pēdējām minētajām, manuprāt, ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumu šajā ziņā. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 4. punktu "personai, kas iestājusies lietā pirmajā instancē un kas pati nav iesniegusi apelācijas sūdzību, var piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā tikai tad, ja tā ir piedalījusies tiesvedības Tiesā rakstveida vai mutvārdu daļā. Šādā gadījumā Tiesa var nolemt, ka tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati". Tādēļ ierosinu Tiesai nolemt, ka Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

VI. Secinājumi

26. Pamatojoties uz visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, iesaku Tiesai noraidīt apelācijas sūdzības, piespriest *Banco Santander* un *Santusa* un Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un nolemt, ka Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.